

tagelse ere enige om, at det er et ikke ubetydeligt Fremskridt fra det bestaaende; nogle kunne selvfølgelig have Ret til at mene, at det er for lille, andre, at det er for stort; det bliver jo hvers private Sag, men at der her ligesom paa adskillige andre Punkter i Loven er et betydeligt Fremskridt fremfor det bestaaende, tror jeg, alle ere enige om, og jeg vil derfor tilraade at stemme mod Flertallets Forslag.

Harald Jensen: Da vi stillede vore Ændringsforslag, vare vi temmelig klare over, at de ikke vilde blive vedtagne her i Tinget; det kunde vi se af Betænkningen og af hele Udvalgets Stilling, men vi fandt det rigtigst at stille dem alligevel for at kunne faa Lejlighed til at forklare dette Forhold, saaledes som det er, og saaledes som det ifølge vort Syn formår sig som en Uretfærdighed mod Provinspostbudene. Vi vare klare over, at vi ikke vilde have Forslagene slaaede ned, og at vi derfor vilde tage dem tilbage igen inden Afstemningen. Forinden jeg tager Forslagene tilbage, kunde jeg dog ønske at gøre et Par Bemærkninger. Jeg har nemlig ikke hørt noget reelt fremsat mod det, som er udtalt af min ærede Partifælle, Folketingsmanden for Helsingør (Christian Rasmussen) eller af mig. Der er ingen, der har fremsat den Paastand, at det var ret eller rigtigt, at to Grupper af Arbejdere, som arbejde under lige Forhold og have det samme Arbejde, efterhaanden som Tiden lider, skulle fjerne sig fra hinanden, saaledes at der, naar de have arbejdet i samme Arbejde i 16 Aar, havde oparbejdet sig en Forskel i Løn, der er henved 500 Kr. Jeg har kun hørt de Indvendinger fra den ærede Ordførers Side, at Provinspostbudene allerede ville faa en meget stor Forhøjelse, en dobbelt saa stor Forhøjelse som de københavnske Postbude, og at der ikke er nogen Bestillingsmand under Postvæsenet, der faar en saa stor Forhøjelse ved dette Forslag. Ja, det kan saamænd godt være, men Forholdet er dette, saaledes synes jeg, at det har været saa daarligt før, at disse Bestillingsmænd ude i Provinserne i saa mange Aar, lige siden de bleve ansatte, have arbejdet under meget ringe Kaar. Naar der nu alt-saa er en Lejlighed til at yde dem Retfærdighed, synes jeg ikke, det er ret at sige: Ja, nu have I lidt under Uretfærdigheden saa længe, nu skulle vi tage noget af Uretfærdigheden bort, men helt gøre Retfærdighed, det kunne vi ikke. Saadan at gaa paa Akkord synes jeg i

hvert Tilfælde ikke er ganske korrekt. Jeg mener, at naar man er klar over, at der er en Uretfærdighed til Stede, bør man netop, naar Uretfærdigheden har været større før, gaa til at hæve den fuldstændig og bringe fuld Retfærdighed til Stede. Der er dernæst fra flere Sider blevet sagt, at Lovforslaget ikke kunde gennemføres, hvis man kom ind paa noget i den her omtalte Retning. Ja, jeg ved jo meget godt, at man i Lønningsudvalget arbejder under meget vanskelige Forhold; det kender jeg godt af Erfaring og skal ikke benægte det. Men at det, at stille Provinspostbudene lige saa heldigt som eller paa nogenlunde lige Fod med deres Kammerater i København, skulde være tilstrækkelig til at sprænge Loven, det tror jeg dog ikke kunde være Tilfældet. Jeg tror godt, man maa kunne naa henimod det, vort Ændringsforslag gaar ud paa, at man mellem 2den og 3die Behandling vil tage Forholdet under Overvejelse, saaledes at i hvert Tilfælde noget af det værste blev draget bort, og saaledes, at i hvert Fald de Postbude, der arbejde i de store Byer, Aarhus, Odense, Randers, Aalborg, maaske Helsingør og maaske en eller to Byer til, blive noget heldigere stillede. Forholdene i København og Forholdene i de større Byer adskille sig nemlig ikke saa stærkt, som det vist nok er blevet en Legende at tro paa; tværtimod, for hvert Aar der gaar og efterhaanden som disse store Byer bygges op og blive større, udviskes den Forskel, der er og har været. Jeg vil derfor meget anbefale, at man tænker lidt over Sagen mellem 2den og 3die Behandling, men i hvert Tilfælde vil jeg tage Forslaget tilbage for at se, hvorledes Forholdene kunne udvikle sig, inden Lovforslaget forlader dette Ting. Med disse Ord skal jeg tage de af os stillede Ændringsforslag tilbage.

Første Viceformand (Krabbe): Ændringsforslagene til §§ 2 og 4 uden for Betænkningen ere tagne tilbage. Er der nogen som optager dem? (Nielsen-Grøn: Ja!)

Nielsen-Grøn: Hvis de ærede Forslagsstillere havde fastholdt deres Forslag, vilde jeg have stemt med dem, men jeg er ikke enig med den sidste ærede Taler i hans Motivering med Hensyn til Retfærdigheden. Det er altid en Smagssag, hvad Retfærdighed er paa dette Omraade. Det ærede Medlem taler om de store Byer. Ja, det er dem, som de Herrer repræsentere, og deres Retfærdighedssands gaar alt-